

Mál nr. 398/2015

**M og
váttryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar X.**

Tjón á fasteign vegna skolpvatns 6. apríl 2015.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 22.10.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 17.12.2015 ásamt höfnunarbréfi V dags. 15.5.2015.

Málsatvik.

Í tilkynningu M til V um tjón dags. 14. apríl 2015 kemur fram að tjón hafi orðið í tiltekinni fasteign í eigu M vegna skolpvatns. Nánar tiltekið höfðu skolplagnir í brunni götunnar sem fasteignin stendur við stíflast vegna róta trjáa á lóð nálægrar fasteignar.

M telur að X sem sveitarfélag hafi átt að sjá til þess að frárennsliskerfi þess væri í lagi og geti ekki verið ábyrgðarlaus gagnvart þeim sem hafi orðið fyrir tjóni vegna stíflu í því. Einnig telur M að stíflulosun hafi ekki verið í lagi af hálfu X þar sem ekki hafi verið fylgst með hvort skolp kæmi upp um niðurföll og ekki hafi heldur verið byrjað á því að dæla burt umframskolpvatni úr brunni í götu áður en stíflulosun hófst. Telur M því að skaðabótaábyrgð sé fyrir hendi og greiðsluskylda úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

V vísar til þess að X beri ekki hlutlæga ábyrgð á tjóni sem rekja má til leka úr frárennslislögnum þess. X hafi ekki vitað um stíflu í brunninum fyrr en tilkynning barst frá M og ekkert bendi til þess að X hafi getað brugðist við áður en til stíflunnar kom. Einnig bendir V á að X hafi notað þá aðferð við stíflulosunina að hefjast handa í brunni í nálægri götu sem stóð neðar en stíflan og leiða þaðan fræsara með myndavél þannig að vatn rynni niður í brunninn. Sú aðferð hafi verið eðlileg og ekki saknæm háttsemi af hálfu starfsmanna X og hafnar V því bótaábyrgð.

Álit.

Þegar gerð er krafa í ábyrgðartryggingu X hjá V þarf að sýna fram á að X beri skaðabótaábyrgð skv. íslenskum lögum á því tjóni sem varð. Ágreiningur málsins snýst fyrst og fremst um hvort sveitarfélagið X eigi að bera skaðabótaábyrgð á því að runnið hafi vatn inn í fasteign í sveitarfélaginu eftir að trjárætur höfðu stíflað skolplagnir, sem eru hluti af frárennsliskerfi sveitarfélagsins og þeim aðferðum sem notaðar voru til stíflulosunar. M ber sönnunarbyrði um að skilyrði skaðabótaábyrgðar séu fyrir hendi. Í málinu liggur ekki fyrir sérstakt mat á þeim aðferðum sem notaðar voru til stíflulosunar, að þær hafi verið gáleysislegar eða þannig að X ætti að bera skaðabótaábyrgð vegna þeirra, eða að það séu lagaheimildir til að leggja hlutlæga ábyrgð á X vegna tjónsins. Hallann af slíkum sönnunarskorti ber M. Verður því ekki fallist á greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 12. janúar 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.